

ститѣ ми ще да подскачатъ отъ радость колчимъ нейнытъ топове ще бълватъ огнь прѣтиву Картагенійското краебрѣжіе.,

РИХАРДЪ ШАБАЗЪ наречень ЛАРОКЪ.

Въспоминаніята които тѣй нечаяно раздигна въ умѣтъ ми прочитаніето на тѣзи ужаснѣ исповѣдь подтвърдихъ истиннѣтъ. Много пѣтъ бѣхъ чувалъ отъ бащѣ си да приказва съ гордость а въ сѣщото врѣме и съ горестъ за туй обстоятелство. Това само че той вѣрваше че Рихардъ Шабазъ, на когото името добръ помняхъ, бѣ станалъ жертва на прѣдательство или на случайтъ поради който *Тетида* загинѣ, а не че самъ той бѣ прѣдательтъ.

Разумѣхъ тогазъ неистѣлкуваннѣтъ своенравія на характерътъ на старыйтъ морякъ, а още умыслеяваніето и свѣненіето му колчемъ мя видѣше. Баща ми много пѣтъ бѣше ми казалъ че съмъ сѣщо първообразіе на дѣда си, Маркыона Якова, и тази прилика ще да е която смущаваше свѣстѣтъ на стареца.

Едва що прочетохъ тозъ записъ и ся намѣрихъ въ голѣмо недоумѣніе. Колкото отъ моѣхъ странѣ, твърдѣ умѣренно паметозлобствувахъ прѣтиву тогозъ окаянныйтъ, който бѣ искупилъ беззаконіето си съ единъ дългъ животъ на покаяніе и страданія, на умразъ и отчаяніе не беспричастны и отъ величіе. Почудихъ ся съ дивото стремленіе на повиннѣтъ но доблественнѣ рѣкъ коя-